Novodobí obrozenci?

Už slušnou řádku let rozšiřuje kulturní nabídku v našem městě činnost občanského sdružení Nepal. Tento spolek pořádá nejenom různé koncerty alternativních kapel, ale i populární pivní slavnosti a poslední dobou také další akce pro širokou veřejnost - divadelní představení, jarmarky, výstavy.

Požádali jsme dva aktivní členy tohoto sdružení, Pavla Kroupu (PK) a Jakuba Kurce (JK), aby nám zodpověděli několik všetečných otázek.

Jakub Kurc

Jak vlastně vzniklo občanské sdružení Nepal?

PK: Na počátku stála parta mladých lidí, kterým vadilo, že se tady skoro nic neděje. Nepomuk byl kolem roku 2000 vlastně dost mrtvým městem. Řekli jsme si, že bychom chtěli, aby tu hrály podobné kapely a DJové jako v plzeňských a pražských undergroundových klubech. Jenže šlo o muziku, kterou tady skoro nikdo neznal, neposlouchal. Takže nezbylo nic jiného, než začít sami pořádat kulturní akce.

Dneska je ale Vaše činnost přeci jen trochu jinde …

PK: Je pravda, že jsme zestárli, už nemusíme každý víkend jít na koncert nebo party, nemálo z nás má děti. Rádi proto uspořádáme třeba loutkové představení, letos jsme zkoušeli i barokní hudbu a šerm. Zkrátka, už nám nevadí dělat mainstream, zvlášť když ani v tomhle ranku se toho v Nepomuku zas tak moc neděje.

JK: Já bych to zas tak usedle neviděl. Pořád se snažíme do našeho městečka přinášet nové a neohrané kulturní proudy a stále děláme akce, které rozhodně nezapadají do škatulky mainstreamu. Nefestík je vyloženě zaměřený na objevy na západočeské alternativní scéně - a je tak akcí, jakých v kraji není mnoho. Snažíme se sem zvát nové tváře jak z hudební, tak i divadelní a filmové scény.

Pak tu jsou také Pivní slavnosti …

JK: Ty jsou právě asi nejlepší ukázkou toho, že se snažíme dělat kulturní akce pro širokou veřejnost tak, aby si každý našel to svoje. Ať už je to fanoušek dechovky, country, reggae nebo tvrdých kytarových riffů. A to bez toho, abychom zvali nějaké mainstreamové zrůdnosti.

Jak jste se vůbec dostali k jejich pořádání?

PK: Pivní slavnosti vznikly v roce 1992. Deset let je pořádalo město, pak pět let firma Daos. V roce 2008 reálně hrozilo, že nebudou. Nikdo se jich nechtěl ujmout. Říkali jsme si, že přece nenecháme zaniknout takovou tradici. Tak jsme oslovili tehdejší městskou radu a ta po dlouhém přesvědčování, že opravdu nechceme dělat na náměstí CzechTek, svolila, abychom akci uspořádali. Pozvali jsme spoustu malých pivovarů, oslovili stylově pestré regionální kapely, zrušili vstupné. To konečně byly věci, které nám předtím na pivních slavnostech scházely.

A lidem i radním se to líbilo …

PK: Asi ano, a proto je pořádáme dodnes. Je ale třeba říct, že bez výrazné podpory města a sponzorů by je v současné podobě, tedy se vstupem zdarma a desítkami pivních stánků, opravdu pořádat nešlo.

Přináší Vám taková úspěšná akce alespoň nějaký prospěch?

JK: Finanční rozhodně ne. Děláme to pro radost a pro lidi. Stále fungujeme jako malá, venkovská neziskovka. Prakticky všechny práce - a to nejen na pivních, ale i na dalších akcích - vykonávají dobrovolníci - ve svém volném čase, bez jakéhokoliv nároku na peněžitou odměnu. Naopak, spoustu věcí doplácíme ze svého. Je ale pravda, že díky tomu nám ve spolkové pokladničce sem tam nějaká ta koruna zbyde na nákup nového vybavení.

Proč to tedy všechno děláte?

PK: Zmínil jsem to už na začátku. Máme rádi Nepomuk. Chceme, aby tu bylo bohaté a pestré kulturní vyžití. A když si to holt nezařídíme sami, nikdo to za nás neudělá. Inu, takový zapadlí vlastenci 21.století.

Děkuji za rozhovor *Luboš Bulan*

Anketa mezi rodiči

„Co Vám v Nepomuku chybí?“

Veronika a Rosťa Vitíkovi: Máme dvě děti. Rozhodně bychom ocenili pískoviště, více akcí pro děti pořádaných městem – respektive, město pro děti žádné akce nedělá.

Kino pro děti - alespoň sezónní, například ve staré škole – možnost v pátek promítat pro děti za symbolické vstupné.

A v poslední době hlavně řešíme bezpečnost syna při cestě do školy – možné řešení podle nás by byl semafor.

Jana Trojánková (kandidátka Pro Nepomuk)**:** Možnosti sportovního vyžití - In-line dráha (cyklostezka), větší bazén - současný nepokryje potřeby dětí i dospělých. Co se týče volnočasových aktivit dětí, nabízí různé možnosti Beruška a Fénix.

Pro děti z bytovek U Sokolovny a sídliště Na Vinici větší hřiště (například s různými cvičebními stroji a plochou pro více sportovních aktivit).

Andrea Mašková: Rozhodně mi chybí In-line dráha, multifunkční hřiště pro děti i dospělé. Více kulturního vyžití, například kino.

Tereza Švecová (kandidátka ČSSD)**:** Centralizované informace o kulturních akcích. Možnost nějakého portálu, kde by byly uvedeny všechny akce, které se ve městě konají, bez rozdílu, kdo je pořadatel.

Různé akce by se například mohly uskutečnit v areálu staré školy na náměstí.

Michal Arnošt (manažer MAS SJN, obyvatel Mladého Smolivce)**:** Jako táta dvou děti samozřejmě řeším otázku kroužků a možnosti vyžití pro děti. Ovšem při své pracovní době nemohu děti do Nepomuku několikrát týdně vozit . I kdyby byly děti už dost velké, aby se mohly do Nepomuku dopravit samy, není jak. Hlavní potíž je spojení Nepomuku a okolních obcí. Možným řešením by byl nákup minimálně dvou mikrobusů, které by sloužily jak pro spojení okolních obcí v mikroregionu, tak například důchodcům, při cestě do školy nebo místním spolkům (například fotbalistům při cestách na utkání). V současné době není ani spojení pro studenty do Oselec a Klatov.

Anketa byla uskutečněna mezi návštěvníky kulturní akce „Konec prázdnin na Zelenohorské poště“ dne 30. 8. 2014.

Nalijme si čistého vína! **Nejbližší příležitost neformálně pohovořit s kandidáty Zelené pro Nepomuk budete mít na akci Zelenohorské (medo)vinobraní, která se koná v sobotu 27. září od 14 do 22 hodin na Zelenohorské poště.**

Číslo 2. Vychází 25. 9. 2014. Náklad: 1.500 výtisků. **Redakce:** Stanislav Vaník, Luboš Bulan a Jana Barochová
Grafická úprava a fotografie: Dušan Skala. **Vydává:** Základní organizace Strany zelených Nepomuk
Vytiskla: Tiskárna Bílý slon Plzeň

ZELENÉ LISTY
Předvolební noviny kandidátky Zelená pro Nepomuk

Nádražní, jako nová

feuilleton

“Tak nám opravili Nádražní ulici!”, řekla posluhovačka panu Švejkovi.

“Keroupak, paní Müllerová? Tu před nádražím, nebo za nádražím?” otázal se Švejk.

Ale depak, ani U Trati, ani Železniční - Nádražní v Nepomuku, jak tam chodějí k felčarovii s pejskama,” spráskla ruce paní Müllerová. *“Dělali tam přece ty bezbariérový chodníky.” “Jo tuhle! To bude paráda, až mě potlačíte na kolečkovém křesle na četnickou stanici!”* zaliboval si Švejk.

Posluhovačka si pomyslela své, protože kolem Švejkovy oblíbené hospůdky na náměstí žádný takový chodník nevede, a pokračovala ve vyndavání nákupu.

“A co že jim to tak trvalo? Nezačali náhodou už před rokem?” zeptal se Švejk.

“Vědí, milostpane, byla to náročná stavba, dyť ta ulice měří přes půl kilometru. To je nějakých dlažebních kostek! A navíc, přes zimu se přece nedá stavět.”

“To dá rozum, kdo to kdy viděl, dělat výkopové práce nebo pokládku dlažby, když je pod nulou! Ještě by dlaždičům omrzly prsty,” přisvědčil Švejk.

“A navíc tam museli položit celou novou kanalizaci, koho by napadlo, že původní, osmdesát let stará, by mohla bejt špatná! A taky museli rozbít ohromnej kus skály, co jim stál v cestě, vědí?” dodala paní Müllerová.

“Samosebou, jich by snad napadlo, že když se někde říká Na Skalce a ze země vedle cesty trčí desetimetrová skalní stěna, že by se tam mohlo narazit na skalnaté podloží?” zakroutil hlavou Švejk.

Posluhovačka strčila věnec vuřtů do spižírny a začala se chystat k odchodu.

“A nevíte, co je pravdy na tom, že když už měli půlku hotovou, všechno rozebrali a začali znova?” zastavil paní Müllerovou Švejk.

“No jo, oni to měli nějak blbě vymyšlený. Měly tam bejt nějaký ty zálivy na parkování a kdesi cosi. No tak když si prej bejvalej jemnostpan starosta usmyslel, že je to vlastně špatně, tak to holt předělali,” vysvětlovala posluhovačka.

“A neříkali náhodou zelení, už na tom veřejném projednání, které bylo někdy loni na jaře, že by se ty chodíky měly udělat zase rovně, bez těch zálivů a zbytečných ostrůvků, s průběžným parkováním, prostě tak jak to je?” kroutil hlavou Švejk, nacpáva-je dýmku. *“Ale říkali, milostpane, ale kdopak by ty blázny poslouchal!”*

(red.)

Rozhovor s Markétou Duchoslavovou /str. 2
Co nás pálí /str. 3
Bezpečně do školy /str. 3
Novodobí obrozenci? /str. 3
Anketa /str. 3

Doprava, věc veřejná

Každoročně jde nemalá část finančních prostředků z městského rozpočtu do dopravy. Většina těchto peněz, řádově miliony, je utracena za nejrůznější dopravní stavby. Letos šlo například o rekonstrukci Nádražní ulice, předtím třeba o kruhový objezd u Sokolovny. Na vlastní dopravní obslužnost, tedy příspěvek na zajištění spojení veřejnou dopravou, je vyhrazeno rozpočtem města pouhých sto padesát tisíc ročně. Je to hodně? Nebo naopak žalostně málo?

Naše město, tedy Nepomuk a Dvorec dohromady, má díky svému stavebnímu vývoji jistá specifika. Místy je široké jen několik set metrů, ale na dálku má čtyři a půl kilometru - tedy v případě jeho zastavěné části. Na Dvorec dále plynule navazuje rozlehlá vesnice Vrčeň, takže celé urbanizované území je dlouhé kilometrů šest. To je větší vzdálenost než z jednoho konce Klatov na druhý. Nepomucké nádraží navíc leží skoro tři kilometry od centra města a ani na sídliště to z něj není úplně blízko.

Polovina místních obyvatel dnes dojíždí za prací jinam, většinou do Plzně. Vlakové spojení s Plzní je naštěstí vcelku optimální. Každé dvě hodiny jede rychlík, který vás pohodlně dopraví během třiceti minut přímo do centra krajské metropole. Každou hodinu odjíždí osobní vlak. Pouze pozdě večer a v noci je to s vlakovou dopravou slabší. Spojení na jiná větší města v okolí už tak skvělé není, spíš je naprosto nedostatečné, ale to není většinou problém železniční přepravy.

Sympatické je, že vlaky dnes jezdí obvykle taktově, to znamená pravidelně, vždy ve stejnou minutu. Tedy pokud nemají zpoždění.

Na některé vlakové spoje navazují autobusy směřující z města a do města, na některé ne. Problém to bývá především v pozdějších hodinách a také u osobních vlaků. O víkendu pak nejezdí autobusy prakticky vůbec!

Vzhledem ke svým urbanistickým specifikům by si naše město zasloužilo taktovou veřejnou dopravu. Nejen pro kvalitnější spojení centra a sídliště s nádražím, ale i kvůli lepšímu propojení Dvorce a Nepomuka. Navázání autobusové přepravy na

více vlaků, ideálně na všechny, je v tomto směru naprosto optimálním řešením. Každou hodinu, vždy ve stejnou minutu, by jezdil spoj mezi oběma jeho částmi.

Věc se dá zařídit smlouvou s externím dopravcem, anebo přímo pořízením městského mikrobusu, který by tuto službu zajišťoval. Městský rozpočet by to nijak drasticky nezatížilo, dle předběžných kalkulací v řádu statisíců ročně.

Pokračování na str. 3

Oživí svatý Jan Nepomuk?

Rozhovor s Markétou Duchoslavovou,

číslem pět na kandidátce Zelená pro Nepomuk

V Nepomuku žijete od roku 2010. Proč jste se rozhodla přestěhovat se právě sem?

Ten rok byl pro mě dost přelomový. Před prázdninami jsem v Praze ukončila svá studia, měsíc nato jsem se vdávala, a tak jsme s manželem řešili, co dál. V Praze jsme zůstat nechtěli a já jsem v té době narazila na inzerát na výběrové řízení na pozici kurátorky sbírky a ředitelky obnovovaného Svatojánského muzea v Nepomuku. Zdejší kraj se nám líbil a Plzeň představovala určitou záruku zaměstnání i pro manžela, který pracuje jako geodet. Tak jsme tu koupili byt a přestěhovali se.

Markéta Duchoslavová

Naplnil Nepomuk Vaše očekávání? Líbí se Vám tu?

Ano, líbí. Nepomuk je moc hezké městečko, které má, coby poutní a historické místo, poměrně velký potenciál. Bohužel, tento potenciál není podle mého názoru dostatečně využíván a rozvíjen, a tak tu skomírá nejen místní kulturní dění, ale s ním i turistický ruch, potažmo život ve městě vůbec. Centrum města je, zvláště o víkendech, mrtvé, není tu kam zajít, přitom například srovnatelně velké Sedlčany, odkud pocházím, které nejsou turisticky zdaleka tak zajímavé, žijí poměrně čilým životem - na náměstí je spousta malých obchůdků s obuví, textilem, klenoty, hračkami, moderní kavárna, restaurace apod.

Jak myslíte, že by mělo město tento problém řešit?

Město Nepomuk má v záhlaví oficiálních internetových stránek slogan: Nepomuk, poutní město – rodiště sv. Jana Nepomuckého. Je třeba se k těmto slovům přihlásit a přístupem a činy. Mělo by začít na této významné tradici stavět a skrze ni oživit i zdejší turistický ruch. V první řadě by mělo město zaštiťovat i aktivně organizovat veškeré „svatojánské“ akce v Nepomuku. Zahraniční turisté sem totiž nejezdí za „černými barony“, ale na místo narození celosvětově známého světce. Z toho je třeba vycházet a těmto turistům zde něco nabídnout, neboť turistický ruch je jedna z oblastí, která může život ve městě velmi pozvednout.

Jakým způsobem by podle Vás měl být svatojánský odkaz rozvíjen a jak by mohl být využit pro pozvednutí kulturní i životní úrovně města?

Příkladem takového rozvíjení svatojánského odkazu je například projekt obnovy Svatojánského muzea v prostorách nepomuckého arciděkanství, k jehož slavnostnímu znovuotevření by mělo dojít na jaře příštího roku. Podobné projekty a instituce je ale třeba podpořit jednak vytvořením kvalitního zázemí a služeb - poutník totiž rád osvěží, nejen ducha, ale i tělo, jednak dalším programem, za nímž by se do Nepomuku turisté každoročně vraceli. Ideálně by takovéto “Svatojánské slavnosti“ měly být organizovány ve spolupráci města a farnosti, aby nenásilně a přirozeně propojovaly kulturní, společenskou i duchovní sféru života města.

Jak si představujete takové Svatojánské slavnosti? Nezdá se Vám květnová pouť jako dost velká svatojánská slavnost?

Květnová pouť je sice velká a hojně navštěvovaná, ale je to jen jeden víkend v roce a navíc se její původní tradice poněkud ztrácí v přehršli pouťových atrakcí. Na jednu stranu se bez kolotočů a autodromu pořádná pouť neobejde, na druhou stranu by bylo něco jedinečného a pro město specifického rozhodně ku prospěchu. Proč nezaložit nějakou zcela novou tradici městských slavností zdůrazňujících duchovní a historický význam tohoto místa, které by byly kulturní a společenskou událostí atraktivní jak pro turisty, tak pro místní? Podobné slavnosti (viz Táborská setkání, krumlovské Slavnosti pětilisté růže, domažlické Chodské slavnosti aj.) jsou dnes velmi populární a pro město znamenají nejen otázku prestiže, ale navíc i značné příjmy do rozpočtu. Součástí programu bývají tematické koncerty, tradiční trhy, pouliční umělci, akce pro děti nebo třeba středověký průvod, příp. je možné navázat na tradici procesí. Podobné akce jsou přitom možností prezentovat nejen město jako určité kulturní centrum, ale mohou se zviditelnit i nejrůznější místní spolky a instituce, od zahrádkářů až po dobrovolné hasiče. Bylo poněkud zahanbující, když na akci partnerských měst letos na jaře, u příležitosti tzv. malé svatojánské pouti, hosté výrazně převažovali nad místními, a zatímco oni si v procesí, jehož se z našich zástupců města téměř nikdo nezúčastnil, nesli několik korouhví reprezentujících jejich města, místní neměli co ukázat, čím se pochlubit.

Myslíte, že je zde vůle a ochota pouštět se do takovéhoto projektu, který předpokládá náročnou a dlouhodobou přípravu i výraznou aktivitu příslušných institucí?

Bohužel, aktivita místního kulturního odboru je žalostně slabá a zdejší lidé si patrně málo uvědomují, jaké možnosti existence poutního místa otevírá. Jinde už by dávno organizovali různé kulturní akce, skrze jejichž specifičnost by se snažili vytěžit maximum pro propagaci svého města, zatímco zde se nic podobného neděje a kompetentní instituce nevyvíjí v této věci žádnou výraznější aktivitu. A co je ještě smutnější, když takovou aktivitu vyvine někdo jiný a přijde s konkrétní nabídkou, tak kvůli laxnosti některých úřednic nakonec z věci stejně sejde.

Narážíte tím na nějakou konkrétní zkušenost?

Ano. Snad se mohu podělit o jednu, pro mě nepochopitelnou zkušenost s místním odborem kultury. Na letošní rok připadlo 285. výročí svatořečení sv. Jana Nepomuckého. Na podzim loňského roku proto přišel renomovaný klatovský soubor Kolegium pro duchovní hudbu, vystupující v řadě evropských zemí a organizující i významný mezinárodní festival duchovní hudby v Klatovech, s nabídkou koncertního vystoupení, jehož program by byl cele věnovaný svatojánské hudbě a kde měly zaznít mj. i nepříliš známé skladby Jakuba Jana Ryby - osobnosti též úzce svázané s historií našeho města. Městská rada schválila finanční příspěvek na uhrazení nezbytných nákladů (mimochodem neporovnatelně nižších, než kolik stojí koncerty Michala Davida či Lucie Bílé), kompetentní úřednice však nebyla po několik měsíců s to souboru toto rozhodnutí oznámit, a ten tudíž považoval věc za zamítnutou. Po objasnění tohoto nedopatření, resp. po opakované žádosti, aby věc konečně vyřídila, se však už nenašel (či snad nechtěl najít?) vhodný termín pro uspořádání koncertu - květnová pouť ani červnové oslavy města se totiž zmíněné úřednici z nejasných důvodů nezdály dost vhodné. Peníze tedy patrně propadnou. Je to škoda. A je to i ostuda, když si podobný koncert objednávají dokonce v cizině a v nedalekém místě světcova rodiště tuto nabídku „zazdí“. Asi je to pro někoho práce navíc a přitom to není tak atraktivní jako vyfotografovat se s Petrou Janů.

Proč kandidujete zrovna za volební uskupení Zelená pro Nepomuk?

Kandiduji za toto uskupení, protože se jejich aktivity i volební program do značné míry shodují s mojí představou, jakým způsobem zvyšovat kvalitu života v našem městě. Zároveň mě jednotliví kandidáti přesvědčují o tom, že jsou to lidé, kteří nejen mluví, ale i konají. Takže, i když v ledasčem máme poněkud rozdílný vkus, důležitá je pro mě skutečnost, že jsou ochotni aktivně přispívat k povznesení kulturního a společenského života ve městě, ve kterém žijí.

Děkuji za rozhovor *Luboš Bulan*

Co nás pálí

aneb pět konkrétních bodů v tématu dopravy, které chceme prosadit v následujícím volebním období:

- Pravidelné (taktové) spojení Dvorce a Nepomuka, autobusy (mikrobusy) ke všem vlakům.
- Nové autobusové zastávky, zejména na „Kunštátě“ a U Sokolovny.
- Nové silniční radary ve vlastnictví města, bez zprostředkovatelské firmy.
- Omezení rychlosti v centru města a hustě obydlených oblastech.
- Nové přechody pro chodce.

Naše úspěchy

aneb co se zeleným podařilo prosadit v uplynulém volebním období:

- Nedošlo k omezení vlakových spojů na Plzeň.
- Byly nepatrně posíleny autobusové spoje z nádraží do města.
- Autobusová zastávka se vrátila po dlouhé době na náměstí.

Naše prohra

aneb co se zeleným v uplynulém volebním období prosadit nepodařilo

Náš největší neúspěch v oblasti veřejné dopravy je zároveň jedním z hlavních programových záměrů pro další volební období - zajištění lepšího autobusového spojení mezi Dvorcem (resp. nádražím) a Nepomukem. Navrhovali jsme nákup městského mikrobusu, který by zajišťoval veřejnou dopravu od vlaků, kdy nejedou spoje ČSAD, již v roce 2012. Bohužel se v zastupitelstvu nenašla většina hlasů pro tento návrh. Starosta sice tehdy prohlásil, že po změně zákona o rozpočtovém určení daní by se o této inovaci dalo uvažovat - a od roku 2013 je skutečně díky daňovým změnám v rozpočtu města několik miliónů navíc - přesto se nic nezměnilo.

Bezpečně do školy

Musím se vám přiznat, že jsem velice ráda, že mé děti vyrůstají v Nepomuku, v poměrně klidném městě, kde není dopravní provoz tak velký, jako třeba v Plzni či v Klatovech, že se nemusím každý den obávat, jestli se mým dcerám něco nepřihodí na tramvajovém ostrůvku uprostřed silnice a jestli budou dostatečně pozorné při přecházení křižovatky. Pravda je, že už jsem si také trošku zvykla, ale mé myšlenky v prvních školních letech se nesoustředily jen na prospěch.

Jako rodiče pracující v Plzni jsme také my velice uvítali možnost ranní družiny ve škole, i když jen v prvních letech, pak jsem se uklidňovala myšlenkou, že mé děti nejsou jediné, které chodí ráno do školy samy. O nešťastném přecházení Nádražní ulice po bývalém přechodu u tenisových kurtů, který byl před horizontem, se už toho napovídalo víc než dost. Teď mohou děti ze sídliště Na Vinici přejít silnici již před kruhovým objezdem u Sokolovny a dále pokračovat po chodníku. Jen je trošku nešťastné, že je zde silnice dost úzká (jistě proto, aby auta zpomalila) a některá vozidla, zvláště nákladní, mají dost velký problém nezasahovat příliš do blízkosti chodníku.

Již před realizací tohoto kruhového objezdu mne napadla myšlenka, proč nepostavit chodník po levé straně plotu u bazénků. Dnes tam mají děti vyšlapanou cestičku, která je v deštivých dnech samé bláto a na školní pozemek se dostávají otvorem v oplocení. Myslím, že náklady na vybudování takového chodníku a vrátek ke škole by nebyly nikterak závratné a silnici by bylo možné přejít na přehlednějším místě, neboť u kruhového objezdu se často stává, že řidiči zapomínají včas upozornit na své odbočení a výjezd. Současně je třeba kontrolovat dodržování rychlosti na silnici ve směru od Dvorce, například radarem nebo světelnou tabulí, neboť jsou zde také dvě autobusové zastávky.

Dalším problémem je parkování u školy. Rodiče, kteří vozí své děti ráno do družiny, musí školu obcházet nebo vjet do zákazu vjezdu. Ano, je to jen pár minut, ale neznám nikoho, kdo by ráno měl přebytek volného času. Katastrofou a dopravním kolapsem je pak každá třídní schůzka či školní akce. A podobná situace je i u mateřské školky, kde je jen pár míst před vraty a v ohybu ostré zatáčky bez chodníku, takže řidiči, vyjíždějící z parkovacích míst, musejí mít oči opravdu všude.

Myslím, že vše je dáno dnešní uspěchanou dobou. Máme více aut, méně času, jsme nervózní a přepracovaní, ale musíme se naučit chovat ohleduplně a přizpůsobit si své okolí tak, abychom se nemuseli každodenně bát o své nejbližší.

Lenka Sedláková

Doprava, věc veřejná

Pokračování ze str. 1

Mikrobusy by se dalo zajišťovat i lepší spojení s okolními obcemi. Nejen, že kvalinější veřejnou dopravu přivítá spousta lidí, kteří v těchto obcích bydlí, ale posílí to i roli Nepomuka jako regionálního střediska. Konečně, městské mikrobusy fungují i v jiných obdobně velkých městech. Abychom nechodili až do dalekého Meziměstí, stačí se podívat do sousedních Blovic.

Řeknete si možná, proč vlastně cpát peníze do veřejné dopravy, když stejně dneska každý jezdí autem? Není to tak úplně pravda. Ti nejslabší - děti a často i senioři, automobil prostě řídit nemohou, jsou tedy stejně odkázáni na někoho, kdo je odveze. A i běžný člověk, který jede ráno do práce, použije rád veřejnou dopravu, pokud ví, že ho bez problémů, rychle a levně dopraví z domova až do zaměstnání.

Aby taková veřejná doprava byla co nejpohodlnější, je samozřejmě zapotřebí mít i dostatečně hustou síť zastávek. Navýšení jejich počtu na sídlišti již mělo být realizováno v tomto volebním období. Paní místostarostka byla dokonce pověřena přípravou tohoto záměru. Z neznámých důvodů ale k realizaci dodnes nedošlo. Autobusy tak stále zastavují babičkám před poliklinikou “na černo”.

Kandidáti Zelené pro Nepomuk mají za to, že opravdu dostupná veřejná doprava znatelně zlepšuje kvalitu života - a to nejenom ve velkých městech, ale zejména v těch menších a obecně na venkově. Pokusí se proto, v rámci svých možností, naplnit výše nastíněné vize. Můžete jim v tom pomoct i Vy, stačí přijít k volbám a dát jim svůj hlas.

Pavel Kroupa